

F o t o t u r .

21. - 23. september 2018.

Foto: Torn Trine. Kilde: Børkop Lokalhistoriske Arkiv

Fototur 21. - 23. september 2018.

Torn Trines Hus

Vigen Skovvej 125
7080 Børkop

<http://torntrines-hus.dk/>. Lejren ligger lige ned til Vejle Fjord.

Program:

Fredag 17.00: Ankomst, indkvartering. Der er IKKE adgang til lejren før 17.00.

Noget bliver reserveret pigerne. Aftensmad: Sørger I selv for. Vi får et par pølser til natmad.

Lørdag: Morgenmad, ud i terrænet efter aftale.

Aftensmad, nærmere følger.

Ca. 22.00: Dagens billeder. Efter behov: Godnat.

Søndag: Morgenmad, oprydning, pakning rengøring, tak for denne gang.

Pris: Omkostninger deles mellem deltagerne.

Kørsel: Aftal med hinanden.

Tilmelding: Pr. mail til Jørgen Werner eller Bernt.

jorgen.werner@mail.tele.dk / bernt@fiberpost.dk.

Senest ved klubmødet torsdag d. 13. september.

Deltagerliste: Fremsendes pr. mail efter tilmelding af hensyn til samkørsel.

Medbring: Almindeligt week-end grej.

Forbehold: Ret til ændringer.

Historien om Torn Trine.

Det fortælles, at Trine så rødt, hvis der var nogle, der kaldte hende 'Torn Trine.' Ikke en sjæl i lokalområdet brugte derfor tilnavnet, som Trine havde fået på denne måde:

En dag var hun på vej ombord på fjordbåden 'Skjold' ved anløbsbroen ved Brejning. Hun kom bærende på to sække med kristtjørn og kranse, og ved båden var en af beboerne fra DK1. Han sagde så: " Her har vi Tornene, og her har vi Trine, så det er Torntrine."

Historien fortælles af Frederik Frederiksen, der var søn af lods Frederiksen i lodshuset på Holtser Hage, hvem Trine ofte besøgte. Frederik gik også tit ned til Trine og hendes hunde, og han fortalte, at det var ganske fredelige hunde trods de noget drabelige navne (Fanden og Satan). Han gik ofte tur med dem. Ane Kathrine Knudsen, som hun egentlig var døbt, blev født i Brudager på Fyn den 15. april 1855, og hun døde på alderdomshjemmet i Gauerslund i 1937 82 år gammel.

Moderen hed Johanne Dorthea og stammede fra Vester Skjerninge. Faderen var tømrer og hed Knud Knudsen (kaldet 'Dobbelt-Knud'). Han var Dannebrogsmænd efter indsatsen i Treårskrigen 1848-50. Ægteparret havde fem børn, som var født i hvert sit sogn på Fyn, og Kathrine var den ældste. Det menes, at familien flyttede til Andkær i forbindelse med anlæggelsen af længdebanen mellem Fredericia og Aarhus. I hvert fald blev Knudsen ledvogter ved Sellerup.

Trine kom ud at tjene i en ung alder. Og i den forbindelse findes flere forskellige historier om en ulykkelig kærlighed. Den mest dramatiske gik på, at hun havde en affære med en ung adelig fra den anden side af fjorden. De måtte ikke få hinanden, hvorfor han druknede sig af sorg ud for Tirsbæk. Derefter ville hun efter sigende bo således, at hun havde udsigt over til det sted.

En anden version lyder, at hun blev forlovet med en ung mand, der ikke var hendes kærlighed værd, og han skulle på en hastig og brutal måde have hævet forlovelsen.

Lene Ladegaards (forfatter til bogen 'det fortælles om Torn-Trine. 1989)

version gik på, at Trine, da hun var servitricer i Aarhus, mødte en ung løjtnant fra Frederiks Allés kaserne. De blev forlovet, og datoen for brylluppet var fastsat, men en måned før, giftede løjtnanten sig med en anden. Så ramlede Trines verden sammen, og hun flyttede hjem til forældrene. I 1880 boede hun sammen med dem og en yngre søster i Andkær, og netop det år blev hendes far opereret for en sygdom i spiserøret, efter sigende fordi han ved et uheld var kommet til at drikke ætsende saltsyre. Operationen gik ud på, at der blev skåret hul ind til maven, så han kunne få føde via en tragt. Det krævede så, at han hver 14. dag mødte op hos lægen i Børkop for at få rensset tragten.

Ifølge Karen Ravns beretning fra 1923 hældte Trine bare maden ned i tragten, men Ladegaard fortæller, at han først puttede maden i munden for at tygge og smage den. Derefter spyttede han den ned i tragten. På samme måde med øl og snaps samt kaffepuncher.

På et tidspunkt i 1880'erne flyttede Trine og faderen til Sellerup, hvor faderen kunne passe sit led, men moderen blev boende i Andkær ! Derved fik Trine ansvaret for faderen (og mon ikke hun også har hjulpet med at passe leddet). Men hun var også ansat på Hviltsbjerggård, hvor hun underviste i malkning. Hun var en stor og stærk pige, der let kunne tage en af karlene og smide ham op på bordet og holde ham fast. Når hun malkede, tog hun to kopatter ad gangen i hver hånd.

At tjene til dagen og vejen

Efter tiden på Hviltsbjerggård koncentrerede hun sig om at passe faderen og fiske i fjorden. Ved siden af ledvogtertjansen havde faderen også to husmandssteder, hvor han og Trine dyrkede noget frugt og grøntsager. Produkterne tog Trine til Vejle på markedsdagene onsdag og lørdag. Der var også et dyrehold på de to matrikler.

Trine havde nogle lidt usædvanlige metoder, når hun plukkede frugt og strøg rejer. I førstnævnte tilfælde bandt hun en snor om livet, kravlede op i træet og plukkede frugten, der røg ned ved brystet. Når hun var færdig, kravlede hun ned, skrævede over frugtkassen og løsnede snoren. Derved faldt frugten ned i kassen.

Når hun strøg rejer, havde hun undtagelsesvis trusser på, tilmed med en solid elastik ved benene. De fangne rejer blev puttet ned i trusserne, hvorfra hun fiskede dem op igen efter dagens strykning i fjordens lave vand. De største rejer blev solgt i Vejle.

Munkebjergskovene rummede en del kristtjørn, og det plukkede Trine og bandt til kranser, som blev solgt i Vejle bl.a. til H. Wanges Ligtøj og Blomsterfabrik. En overgang havde hun en båd til transport af sækkene med kristtjørn til Vejle, men den gik til af ælde. Hun brugte også et andet transportmiddel, nemlig en tohjulet kærre trukket af en islænderhest med det fornemme navn 'Kejser Wilhelm'.

Hesten skulle hun have fået i den periode, hvor damperen 'Gullfoss' én gang om året kom til Vejle med en last af vilde heste fra Island. Et år var der en særlig vild hingst, som ingen ville have af den grund. Derfor fik Trine den billigt, og de to drog af sted fra Vejle en eftermiddag. Hen på næste formiddag nåede de Andkær Vig, og da var hesten blevet meget skikkelig og bedste ven med Trine.

Da Trine blev ældre og hesten ligeså, skånedes hun kejseren ved at tage toget til Vejle fra Brejning station, men hun kunne også finde på at stille sig ud foran toget og standse toget på den måde. Lokomotivførerne kendte hende og kørte derefter.

Hjemturen blev lettere ved, at hun ud for vejen ned til sin matrikel hev togvinduet ned og smed sin bagage ud. Til de skrækslagne medpassagerer meddelte hun:

"Det er da også satans. Jeg gider sgu ikke slæbe det så langt, for stationen ligger sgu helt deromme, og jeg bor sgu hernede!"

Så steg hun af på Brejning station og gik tilbage. Somme tider hentede hun Kejser Wilhelm og kærren og hentede pakkenellikerne, andre gange kunne hun ikke finde dem, hvis det var blevet vintermørkt, og så kunne hun ligge i bælgravende mørke og lede efter sine sække, selv oppe på banelegemet.

Husdyr og husfæller

Ud over islænderhesten havde Trine også tre hunde og en (af og til to) køer. Trine boede sammen med faderen til han døde den 17. marts 1897 i en alder af 71. Året efter døde moderen, så den sidste halvdel af sit liv levede Trine som eneboer sammen med dyrene. Det var en broget flok, der ud over køerne – og i en periode en kalv, der boede i hendes spisekammer – bestod af nogle høns, bl.a. en skrukhøne, der var så fed, at den næsten ingen fjer havde på enden. Hønen hed 'Udigølle'.

Dyrene gik frit rundt, og de kom også ind i hendes stue, hvor nederste skuffe i kommoden stod åben og var fyldt med korn og foder, så dyrene kunne forsyne sig.

Hver tirsdag kørte Trine op på DK1, hvor det var fiskedag. Her fik hun en balje med fiskeaffald, og noget af det, f.eks. rødspættehoveder gav hun hesten, der syntes at nyde det i fulde drag.

Hesten var i meget god stand, havde en frodig manke og en lang pandelok, ligesom halen var så lang, at den slæbte mod jorden.

Hun red på hesten til købmanden i Brejning, hvor hun bandt den til telefonpælen. Det kunne hænde, at hesten, der var en hingst, fik lyst til pælen, hvad der fik Trine til at udbryde:

"Så for Satan, se nu den forbandede hingst, nu kryber den sgu på telefonpælen, og så vil den sgu ikke med mig hjem."

De sidste år

Da Trine var 78 år gammel, kom en af køerne til at træde hende over benet, så hun brækkede benet lige over anklen. Dr. Knudsen i Børkop blev tilkaldt, men hun ville ikke med på sygehuset, før der var fundet en, som ville passe dyrene. En tid efter at hun var kommet hjem igen, gik det på ny galt. Denne gang væltede hun med hestevognen og brækkede benet.

Derefter kunne hun kun bevæge sig rundt med to krykkestokke og var egentlig moden til plejehjemmet, men hun ville ikke. Til sidst overgav hun sig dog mod at få en af hundene med. Det var den 17. november 1937, at hun kom på plejehjemmet i Gauerslund. Hunden døde hurtigt (den blev vist aflivet), og den 29. november døde hun efter at være blevet ramt af en hjerneblødning. Hun blev begravet den 4. december på Gauerslund kirkegård.

Torn Trines hus

Huset nede ved stranden blev en overgang brugt som fårehus, men i 1959 erhvervede Gauerslund kommune stedet, og forældrene til et hold pigespejdere restaurerede huset, som desværre brændte ned 20 år efter den 15. september 1979. Der står nu en ny spejderhytte på stedet.

Kilde: Børkop Lokalhistoriske Arkiv

Bagsiden:

Taget på fersk gerning. Det er fototur - ikke æde tur.

This kan ikke synke dybere.

Tilmelding til tur.

Fototur 20. - 22. april

_____

Guidet fototur i Lille Vildmose

_____

Frokost Lille Vildmose

_____

Fototur 21. - 23. september

_____

---

navn